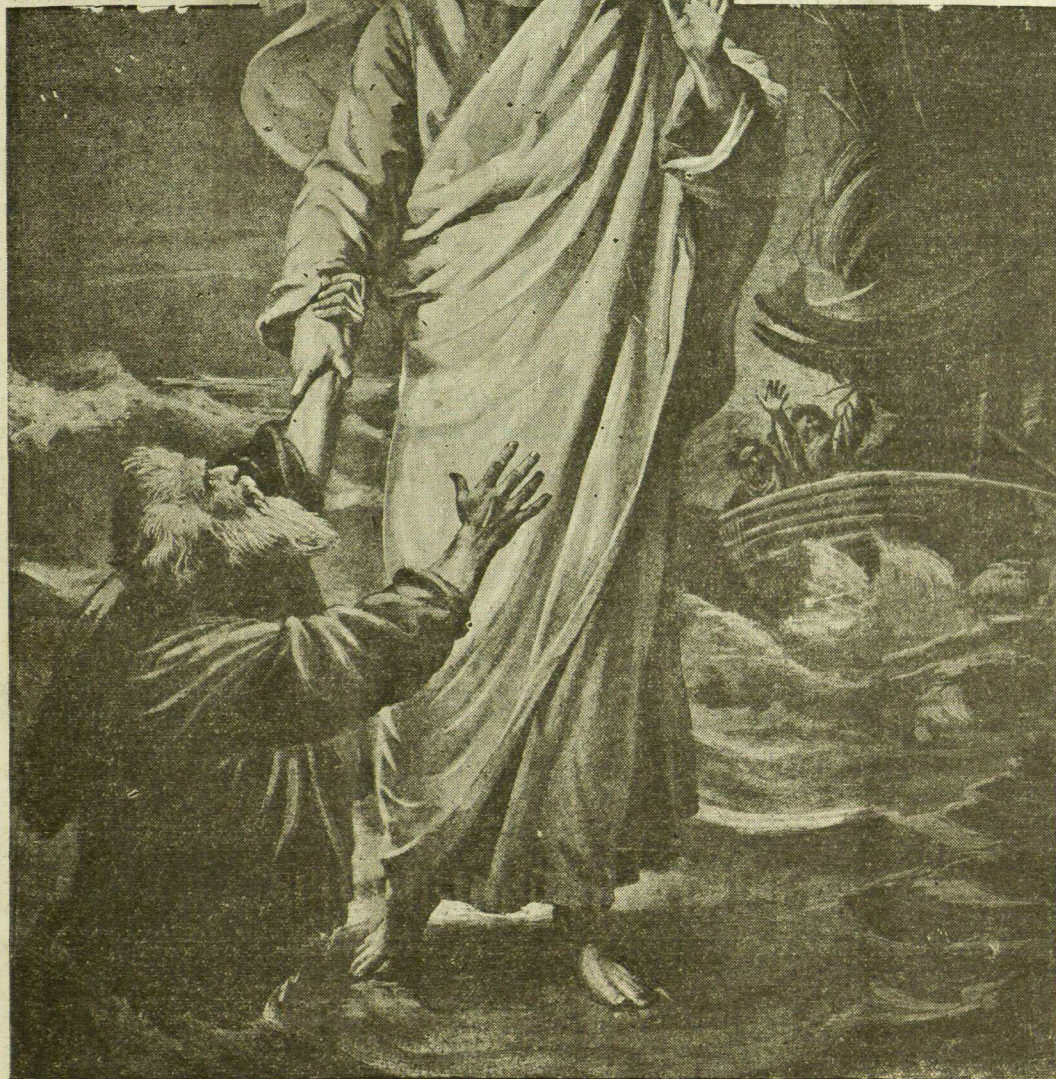

Alp 2242
- II pism.
Tr. 34

LAIVAS

No. 27. Metai VII

Liepos-July 2, 1927

SVET VALET
REPUBLIKO
LITHUANO

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

IV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ!

Evangelija.

LK. 5, 1-11.

ANUO metu: minioms besiveržiant į jį Dievo žodžio klausytis, jis pats stovėjo prie Genezareto ežero. Jis pamatė du laivus sustojusiu prie ežero kranto: žvejai buvo išėję ir plėvė tinklus. Įėjęs į vieną iš tųdviečių laivų, kurs buvi Simonas, jis paprašė jį atsistumti truputį nuo kranto ir atsisėdęs mokino iš laivo. Liovēsis kalbėti, jis tarė Simonui: Irkis į gilumą ir išmeskite savo tinklus valksmui. Atsakydamas Simonas jam tarė: Mokytojai, mes per visą naktį vargę nieko nesugavome, bet dėl tavo žodžio aš įleisiu tinklą. Tai padarę, jie užgriebė didelę žuvų daugybę, taip kad jų tinklas ėmė trukti. Jie pamajo draugams, buvusiems kitame laive, ateiti ir jiems padėti. Tie atėjo ir pripildė abudu laivų, taip kad kone skendo. Tai pamatęs, Simonas Petras puolė Jėzui į kelius, sakydamas: Išėik nuo manęs, Viešpatie, nes aš žmogus nuodėmingas. Nes išgąstis buvo apėmęs jį ir visus su juo buvusius

Lekcija.

ROM. 8, 18-23.

MROLIAI: aš laikaus tos nuomonės, kad šio laiko kentėjimai negali lygintis su busimąja garbe, kuri bus mumyse apreiškta. Nes sutvėrimas su išsiilgimu laukia Dievo vaikų garbės apreiškimo. Sutvėrimas juk buvo pavergtas tuštybei ne savo valia, bet to, kurs jį pavergė su viltimi, kad ir pats sutvėrimas bus išliuosuotas iš sugedimo vergijos į Dievo vaikų garbės laisvę. Mes juk žinome, kad visas sutvėrimas vaitoja ir kenčia skausmus iki šiclei. Ir ne tik tai jis, bet ir mes, kurie turime dvasios pirmones, dusaujame patys savyje, laukdami Dievo įsunystės, mūsų kūno atpirkimo Jėzuje Kristuje, mūsų Viešpatyje.

dėl to žuvų valksmų, kurias jie buvo sugavę; taip pat Zebediejaus sunu du, Jokubą ir Joną, kurie buvo Simono draugai. Jėzus gi tarė Simonui: Nebijok, nuo šio laiko tu jau žmones žvejosi. Prisiųrę laivais prie kranto, jie visa paliko ir sekė jį.

SVEIKOS MINTYS.

Visur, visuomet buk drąsus, darbštus, naršus, sąžiningas ir visiems malonus. Svečias nelaisvis: neiši prie ko norėsi, bet prie to, kas užprašo. Ką svečiui duoda, tą jis turi valgyti.

Prievartai pasiduodamas neteksi laisvės. Be laisvės esi kankinys. Svečias puotoje yra nelaisvis. Delto ne svečias privalėtų dėkoti vaišintojui, bet vaišintojas svečiui.

Kun. J. Čužasakas.

Tikėjimas Gyvenime.

(Tąsa).

Bet deja, kaip dažnai tenka susitikti su žmonėmis, kurie gėdisi savo tikybos, savo tikybinių jausmų viešo pareiškimo. Musų laikais esama daug žmonių, kurie yra tikri bailiai. Toksai žmogus, nuėjęs į svetimus namus, nedrįsta pagarbinti Kristaus tuo musų gražiu išsireiškimu "Garbė Jėzui Kristui"; jisai, sėsdamas prie stalo viešėti, nedrįsta persižegnoti. (Aš čia nekalbu apie svetimtautiškus namus ar viešas įstaugas, bet apie musų lietuviškus namus). Toksai žmogus, eidamas gatve su kitatikiu ar netikėliu, nedrįsta pakelti kepurės, praeidamas pro bažnyčią; jisai, kartu valgydamas su kitatikiais prie vieno stalo pasninko dienoje, nedrįsta įsakyti tarnui paduoti valgių su pasninku. Ir daug panašių atsitikimų mes sutinkame kasdien.

Toki bailiai niekina savo tikėjimą, bet kartu ir savo vardą, nes žmonės, kurie jį žino esant kataliku, iš tiesų nuo to karto jau mažiau jį gerbs ir vertins. Vienas protestantas aktorius man pasakojo šitokį atsitikimą. Jam teko susipažinti su kitu aktorium, kuris buvo žmogus katalikas. Jiedu turėjo važinėti iš miesto į miestą vaidinimo tikslais. "Vieną penktadienį, pasakojo man minėtasis džentelmonas, mano draugas vieton pasninkauti valgė mėsos; vakare mums teko užimti vienas kambarys nakvynei. Mano kelionės draugas be jokios maldos atsigulė. Tie jo pasielgi-

mai, griežtai priešingi katalikų tikybinei praktikai, į mane padarė tokio įspūdžio, sukeldami mano širdyje neramumo ir nepasitikėjimo savo draugu, kad aš nedrįsau su juo viename kambaryje nakvoti; jisai gal dar mane apvogti ar nužudyti, pamaniau. Ir toji mintis mane privertė paimti kitą kambarį ir atskirai nakvoti. Žinoma mudviejų santykiai greitai suiro." Štai gyvas pavyzdys kaip protestantai žiuri į katalikus, kurie nepildo savo tikėjimo pareigų.

Stebėtina. Jokia tikyba ar įstaiga taip nesislepia su savo tikybiniais jausmais kaip mes katalikai kad slepiamės. Žydai, Šraineriai, Salveišiai ir aibės kitų sektantų viešai gatvėse varo savo biznį; net ir K.K.K. jau drįsta, kuomet jiems negrėsia pavojus, deginti kryžių viešai. Įvairaus plauko protestantai — masonai, Knights of Pythias, Old Fellows, Y.M.C.A., ir t.t. — be pertraukos varo propagandą prieš katalikus. O mes kaip elgiamės? Stačiai nedrįstame prisipažinti save katalikais esą, nedrįstame apginti savo šventų principų, kuriems skelbia karą visi tamsūs gaivalai! Laikas susiprasti ir pasirodyti kuo mes esame savo tikybos išpažinimu ir savo doru gyvenimu.

Gerai supraskime savo viršiausias pareigas, kurios mus lenkia atiduoti garbės Viešpačiui Dievui, musų Kurėjui. Atminkime, kad Viešpaties Dievo garbinimas tėra tiktai "dvasioje ir tiesoje" — Jo pažinime bei meilėje arba Jo įsakymų pildyme. Tiktai tie, kurie pildo

Dievo įsakymus, tegali pasiekti savo galutiną Tikslą — amžino dangaus gyvenimo.

Garsus Lacordaire pareiškė viename laiške savo jaunam draugui šitas mintis: “Kasdien pašvęskime apsčiai laiko rimtai savo luomo darbuotei ir žiūrėkime į šitą savo luomo darbuotę kaip mūsų viršiausią užduotį ir mūsų asmenyje išsipildymą to pasmerkimo, kurį ištarė Dievas mūsų pirmajam tėvui: savo veido prakaitu tu valgysi duoną.

“Kas liečia proto, širdies ir jausmų malonumus, kurie mums yra leistini, žaiskime protingai ir tvarkiai, kartas nuo karto atsisakydami tų malonumų, kad save pačius nubaustumė. Visumet atminkime, kad mes turime kovoti ir pergalėti dvi nedorybi: puikybės ir geismo. Ir turime įgyti dvi dorybi: nusižeminimo ir atgailos.

“Kartas nuo karto kelkime savo širdis prie Dievo ir prisiminkime sau sopulingą mūsų Išganytojaus kančią, kad galėtume atsverti nenorimus vaizdus, kuriuos mums tenka matyti, Jo merdėjančio ir kruvino kuno vaizdu.

“Išsirinkime keleta vargdienių, ku-

riems nuolatos teikime išmaldoš sulig savo išgale, žiūrėdami į juos kaip į patį Jėzų Kristų. Eikime jų pažiūrėti, su jais pakalbėti, bučiuokime jo kojas ar drapanas, jeigu mes turime užtektinai tvirtumo.

“Prisiriškime savo mintimi prie kryžiaus; jau bus kančia savo mintis lenkti į skausmus. Šventieji šimtus kartų aukodavo savo širdyje prieš realybės įvykius. Mąstykite taipgi ir apie vergus bei vargšus, kurie nevalgo nieka kita kaip tik blogą duoną, maišomą su savo ašaromis ir jų pačių krauju.

“Stengkimės buti gerais, maloniais, nuolankiais visiems žmonėms ir netikėkime, kad Krikščionybė tėra vien šaltas ir rustus gyvenimas. Šv. Paulius be pertraukos kartoja tikintiesiems: Linksminkitės! Tikras krikščionis yra pilnas vidujinio džiaugsmo tarp savo skausmų; jisai linksmi neša savo kryžių; jisai patenkintas iš kančių ir kartybių; jisai pasiruošęs iš Dievo Apveizdos priimti bent kokį likimą be jokio ramybės sudrumstimo; jisai rožėmis paverčia pančius, troškimą, skurdą, prakaitą, smugius, kardą, ugnį ir mirtį. Jisai myli ir yra mylimas. Ko daugiau reikia!” J. N.

:-: E V A N G E L I J O S :-:

Kiekviename “Laivo” numeryje talpinamos yra Evangelijos, kiekviena šventę ir sekmadienį girdime Evangeliją skaitant bažnyčiose. Žinome, kad tos trumputės iš Šv. Rašto ištraukos nušviečia tą ar kitą iš Išganytojo gyvenimo nuotikį, arba paaiškina kokią

nors tikėjimo tiesą, bet mažai kas žino, kur, kokiam laikui ir kokiose aplinkybėse buvo surašytos Evangelijų knygos. Iš to nežinojimo tikintiesiems, susidurus su laisvamaniais pasidaro kartais nesmagumų. Verta pažinti.

Patsai žodis Evangelija nėra lietu-

viškas; jis yra graikiškas; lietuviškai reiškia — gera naujiena — gera žinia. Pasaulio atpirkimo, žmonių su Dievu sutaikinimo žinia tikrai yra ir pasiliks gera. Tas žodis visame pasaulyje vartojamas.

Patsai Išganytojas, Jėzus Kristus, knygų nerašė; jisai savo Dieviškąjį mokslą skelbė žodžiu. Apaštalams taip pat įsakė Jo mokslą skelbti ir mokyti visas tautas. Kuomet Išganytojas mokinių aktyvaizdoje įžengė į Dangų, kuomet Sekminių dienoje ant Apaštalų atėjo šv. Dvasia, jie Išganytojo įsakymą uoliai pildė, nesigailėdami savęs. Jie perbėgo sodžius ir miestus Kristų beskelbdami ir Jo mokslą liūdydami savo gyvybės nepagailėjo. Pačioj pradžioje nebuvo reikalo visa ką Išganytojas mokė surašyti į knygas, nes patys Apaštalai buvo gyvi liudytojai Jėzaus mokslo, o kita — jie skubėjo kiek galint daugiau žmonių pasiekti ir jiems gerą naujieną pranešti. Praėjo taip apie 7 ar 8 metai. Kai kurios bažnyčios pageidavo Apaštalų skelbiamą mokslą turėti surašytą, kad ir Apaštalų netekę galėtų Jėzaus mokslą turėti.

Pirmoji evangelija atsirado 41 po Kristaus gimimo metais. Ją parašė šv. Matas žydų kalba.

Savo užsiėmimu jisai buvo muitininkas ir vadinosi Levis, o kuomet Jėzus jį į Apaštalus pašaukė, jis tapo pavadintas Matas. Išganytojas matė jo gerą, Dievui atsidavusią širdį, ir praėdamas tarė jam: Sek mane. — Matas paliko gerą uždarbį, namus ir ėjo paskui Jėzų. Toliau Jėzus jį išrinko į Apa-

štalus. Jėzaus draugystėje Matas pasiliko iki jo mirčiai, buvo Jėzaus prisikėlimo ir į Dangų įžengimo liudininkas. Šv. Matas Išganytoją skelbė žydų tarpe. Susidurdamas su jų atkaklumu ir gerai žinodamas tautiečių dąromus užmetimus Išganytojui, šv. Dvasios pažadintas, surašė trumpai Jėzaus mokslą, įrodinėdamas, kad Jėzus yra tikrai pažadėtasis pasaulio Atpirkėjas.

Antrąją Evangeliją parašė šv. Morkus. Šv. Morkus gimė Jeruzalėje. Jauanas budamas jisai sekė šv. Povylą, skelbiantį Išganytoją, o paskui tapo šv. Petro palydovas. Su šv. Petru jisai nuvyko Romon. Čia jisai, prašomas krikščionių, surašė, ką buvo girdėjęs iš šv. Petro lupų apie Jėzų. Šv. Morkus Evangeliją parašė graikų kalba, kuri tuomet viešpatavo Romos imperijoje. Šv. Morkaus Evangelija parašyta 52 metais. Čia ypač įrodoma, kad Jėzus yra Dievo Sunus ir kad Jo mokslą privalo visi priimti.

Trečiąją Evangeliją parašė šv. Lukas. Jis buvo gydytojas; gimęs Antiochijoje. Čia jį rado šv. Povilas ir paėmė už draugą į savo apaštalines keliones. Daug metų jisai drauge su šv. Povilu skelbė Jėzų. Tąjį mokslą jisai surašė į knygas, jas pirmiausiai paskirdamas savo mokiniui Teofilui. Šv. Lukas Evangelijoje įrodo, kad Jėzus yra tikrai visų žmonių Išganytojas. Evangeliją parašė apie 63 metais.

Ketvirtąją Evangelijų knygą parašė šv. Jonas Apaštalas. Jis buvo jauniausias Apaštalų tarpe ir mylimiausias Jėzaus mokinys. Jisai sekė paskui Jėzų

visą laiką ir net po kryžium stovėjo Kristui mirštant, kuomet kiti buvo Jėzų apleidę.

Šv. Jonas daugiausiai darbavosi Mažoje Azijoje. Pergyveno visus apaštalus. Pirmo šimtmečio pabaigoje jisai parašė evangeliją, kurioje įrodo, kad Jėzus buvo tikras Mesijas, žadėtas pasauliui Atpirkėjas ir tikras Dievas.

Iš tų keturių Evangelijų kas sek-

madienis ir šventė Bažnyčia skaito trumpą perskirimo dalelę ir aiškina Kristaus sekėjams Jėzaus mokslą.

Bažnyčia saugoja per visus šimtmečius šventųjų Evangelijų neliečiamybę, jų pilnumą, kovoja prieš Evangelijų darkytojus kartu ragindama iš Evangelijų stengtis pažinti arčiau Jėzų Kristų.

APAŠTALYSTĖS MALDOS INTENCIJA.

*Bendroji Intencija Liepos mėn., 1927
Skirta Šv. Tėvo, Pijaus XI*

STABMELDŽIŲ ATSIVELTIMAS.

Šv. Tėvas labai susirupinęs atvertimu pagonų. Jis pasiryžęs yra daryti visa, kas tik galima ir prieinama, kad patraukus tuos milijonus stabmeldžių į Kristaus Bažnyčią. Tai patvirtina pakonsekravimas šešių kiniečių vyskupų, jo enciklikos ir prakalbos. Dabar Šv. Tėvas kreipiasi į Apaštalytės Maldos narius, kad jie melstųsi jo intencija.

Yra trys keliai, kuriais gali būti teikiama pagelba:

Pirmasis ir tikriausias — malda. Šv. Tėvas laukia, kad kiekviena katalikų šeimyna melstųsi minėta intencija. Jis suteikė tam tikrą atlaidą už atkalbėjimą pasiaukojimo akto švenč. Jėzaus Širdžiai.

Antras pagelbos budas — teikti darbininkų, kurie dirbtų misijų darbą. Reikalinga melstis, kad atsirastų daugiau pasišventusių žmonių jaunų ir vyrų ir merginų, kurie nesibijotų misijų darbo.

Trečias budas — taupinti nuo nereikalingų išlaidų pinigus ir jaisiais remti misijų darbą. Kiekvienas katalikas turėtų laikyti sau už priedermę bent vieną dolerį aukoti misijų reikalams.

Šv. Jonas Gvalbertas.

Gerojiškas meilės aktas ši jauną vaikina, ieškantį malonumų, smagumų ir garbės, privedė prie švento gyvenimo.

Didžioje Pėtnyčioje jis sutiko savo brolio užmušėją. Šis buvo visiškai beginklis. Jonas jį turėjo jau savo rankose ir rengėsi jam duoti mirtiną smugį. Užmušėjas ėmė prašyti pasigailėjimo. Kenčiančio Jėzaus vardan. Jonas dovanojo. Jis artimiausioje bažnyčioje atsiklaupė prieš kryžių melstis ir gavo supratimą, kad Dievas jam atleido visas jo nuodėmes už tą meilės aktą.

Ta valanda jį atmainė. Jis pasiliko vienuolis, benediktinas. Vėliau įsteigė naują kongregaciją, Vallonbrozoje. Laikėsi aštriausių senųjų regulų. Kovojo su ištvirkimu. Daug pasidarbavo tikybai Italijoje. Mirė. 1073 m.

Tretininkų Žinios.

Dvasios Darželis.

Smagu yra pažvelgti į gėlių pilną darželį, kuriame yra tvarka ir gėlių įvairumas sužavi akį. Žolynų žiedai — tai jų dailesis išsivystymo tarpas.

Dar smagiau pastebėti žmogų, kuriam krikščioniškos gėlės — dorybės bujoja, žydi ir savo žavinčiu švelnumu traukia aplinkos žmonių širdis.

Kaip žalumynų tarpe darželyje yra labai didelis įvairumas ir įvairus jų žiedelių prasiskleidimas, taip dvasiniame žmogaus dorybių darželyje yra didis dorybių darbais pasireiškimas.

Pas vieną yra išbujojęs darbštumas, pas kitą susivaldymas, kantrybė, pas trečią klusnumas, tvirtybė, pastovumas, pas ketvirtą pamaldumas, teisingumas ir t. t.

Tarp tų dorybių didelio įvairumo visgi galime pastebėti tris stambias V. Dievo įdiegtas į mūsų širdį, kurias mes toliau savo sandarbininkavimu su šv. Dvasia jas plečiame, didiname. Jos yra Dieviškosios dorybės: tikėjimas, viltis, meilė.

Kitas dorybes, su Dievo pagelba, mes patys įsigijame savo liuosa valia, savo noru, pav. pamaldumą, klusnumą, kantrumą ir t. t., nes savo liuosu noru imprantame greitai gerą daryti pasirinktoji plotmėje. Tasai geras improtis ir yra dorybė. Bet mes galime tik į tą imprastį, ką žinome, ką suprantame, ką patiriame. Dieviškųjų-gi tiesų patys nesurandame, pilnai nesuprantame, negalime jų ištirinėti. Kaip į šaukštą norėdami supilti kibirą vandens — nieko nepadarysime, — šaukšte daugiau netilps, kaip tik to šaukšto apiama, taip ir su žmogaus protu, į jį daugiau netelpa kaip jo yra įtalpa. Žmogaus proto ribotumas paaiškina mums Dieviškųjų, apreikštųjų tiesų didumą. Suprasdami, kad apreikštosios V. Dievo tiesos nesipriešina ir negali priešintis ribo-

tam mūsų protui, savo liuosa valia primame V. Dievo apreikštas tiesas, jas išpažystame.

Taigi tikėjimas yra antprigimtinė mums V. Dievo įdiegta dorybė, kuria tikime visoms Dievo apreikštomis tiesoms.

Pagrindas tai dorybei mumyse bujoti, stiprėti yra V. Dievo tiesa, Jo teisybė. Dievas visa žino. Jisai nei pats negali klysti, nei mus klaidyti, nes klaidinimas yra trukumas — šventumo stoka, o apie V. Dievą to niekad negalime pasakyti.

Tikėjimo dorybė jungiasi labai artiškai su kitomis dieviškomis dorybėmis — viltimi ir Dievo meile. Jeigu žmogaus tikėjimas eina kartu su Dievo meile, toki tikėjimą vadiname — gyvas tikėjimas. Nes žmogus gyvena Dievo pašvenčiameje malonėje. Jeigu gi žmogus sunkiai nuskalsta prieš Dievo meilę, — jo tikėjimas yra miręs, nes netvarko asmens elgimosi ir yra be pašvenčiamos Dievo malonės.

Kaip galime pažinti Dievo apreikštąsias tiesas? Kristus davė mums lengvą būdą. Jisai įsteigė savo vieną, šventą, apaštališką, visuotiną Bažnyčią ir jai pavedė apreikštąsias tiesas skelbti visiems žmonėms.

Žinodami gi Jėzaus Kristaus gyvenimą, Jo nuveiktuosius darbus, Jo padarytus stebuklus, Jo išsipildžiusias pranašystes, tikime Jį esant Dievo Sunų, pasauliui žadėtą Atpirkėją. Be to, Jėzaus Kristaus mokinių liudijimas, patvirtintas kankinystės mirtimi už Jėzų, patsai Jėzaus mokslo tyrumas, jo gilumas, stebėtina visame sutartinė rodo ne žmogaus padarą esant tąjį mokslą, bet Dievo žmonėms patiektą.

Apie tikėjimo dorybės kilumą, reikalingumą bei priemones jam išlaikyti pakalbėsime kitu kartu.

Gausus Palaiminimas

Dieviškas Išganytojas prižadėjo gausiu palaiminimu apipilti tuos namus, kuriuose bus pakabintas ir garbinamas Jo Saldžiausios Širdies paveikslas. Tas prižadėjimas išsipildo šeimynose, kuriuos pasišvenčia Švenčiausiai Širdžiai. Įrodymu gal būti ir tas laiškas, kurį čia talpiname:

“Musų prieglauda atsidavė Švenč. Jėzaus Širdies globai per pasiaukavimą dar 1924 metais. To akto išpildymui paprasčiau kariuomenės kapeliono. Taip aplinkybės susidėjo, kad tame laike atėjo į prieglaudą pilies komendantas, pulkininkas Eduardas M. su kitu kapelionu, tad ir jie dalyvavo toje musų iškilmėje. Toje gražioje iškilmėje dalyvavo visos vienuolės seserys ir visi vaikai, berniukai ir mergaitės, kurių buvo tuomet daugiau aštuoniasdešimts. Turiu čia pasakyti, kas mane ypatingai privertė prie to pasiaukavimo.

Seserų vyriausybė atsiuntė mane kaipo namo viršininkę į M. gegužio m. pradžioje 1924 m. Atradau čia baisų baisų vargą: vaikai buvo apiplyšę, neturėjo drabužių permainymui. Gulėjo be pagalvių, be drobulių. Neturėjo apautų. Žodžiu, kaip elgetų vaikai. Kamaroje atradau tiktai žirnių, nieko daugiau. Apėmė mane didelis nusiminimas. Ne sykį sakiau: “Kam čia mane atsiuntė, aš jau sena, negalėsiu nieko nuveikti!” Tuomet karštai panorėjau pašvesti tą namą su visais gyventojais Švenč. Jėzaus Širdžiai. Pirmus pinigus, kuriuos gavau apverčiau ant nupirkimo Jėzaus

Širdies paveikslo. Atvežiau jį pati į Modliną, nors sunkiai, bet viena pati nunešiau į vežimą, niekam neduodama prisiliesti. Visiems prieglaudoje pasakiau, kad nuo tos valandos Jėzaus Širdis valdys tais namais, o aš tiktai busiu neverta savo Viešpaties tarnaitė.

Vienkart su pasiševntimu visiškai nusiraminau ir Jėzaus Širdis pradėjo valdyti, kaip Tėvas. Netikėtai atvyko viena turtinga moteris ir atvežė daug medžiagos, apdarams ir apautams ir paskiau daug kartų su dovanomis apsilankė. Šiadieną vaikai turi skalbinių ir drapanų permainymui. Prie mažų pinigų vienok galėjau nupirkti pagalvių visiems vaikams, kurie dabar švariai yra aprėdyti, sotūs, sveiki ir linksmi.

Pradėjau atsidėkoti Jėzaus Širdžiai tokiu budu, kad niekuomet neatsisakau priimti kareivių našlaičių ir tų, kurie pasilieka be globos, be išteklius pragyvenimui. Priimu tokius vaikus, taip sakant ant Dievo Apveizdos”, tas reiškia visiškai veltui be mokesčio. To nesibaidau. Nekartą mane žmonės bausina, kad tokias sunkybės priimu ant prieglaudos, kad tas bus su skriauda kitų vaikų ir t. t. Bet tas ne tiesa, vaikų buvis vis labiau gerėja, nors jų jau ant “Dievo Apveizdos” priėmiau aštuonioliką našlaičių.

O kaip dėkinga esmi Švenčiausiai Jėzaus Širdžiai už visas gėrybes ir malones, kokiomis apipila musų neturtinę prieglaudą! Niekuomet neturiu daugiau kaip to butinai reikia, o kiekvie-

noje kritiškoje valandoje stebėtinai didžiausiam reikalui ateina mums netikėta pagalba. O kaip gera, maloninga ir gailestinga yra Saldžiausia V. Jėzaus Širdis.

Sesuo Teresė.

ELI REMAS.

Šiaurės Amerikoje yra New York miestas. Netoliese šio miesto randasi bausis tarpkelis. Per šį tarpkelį pastatytas medinis tiltas, kuriuo eina greitieji traukiniai.

Vieną kartą, einant šiuo tiltu traukiniui, iš traukinio garvežio kamino ant tilto krito žiežirbos, ir tiltas užsiliepsnojo. Žmonių aplinkui neesant, tiltas greitai pavirto į ugnies kamuolį. Subėgo žmonės gesint, bet visos jų pastangos nuėjo niekais. Tuo tarpu minioje kas tai suriko, kad už 10 min. ateisias traukinys ir, kadangi prie tilto buvo didelis kalnas, dengiantis tiltą, tad lengvai galėjo įvykti nelaimė: traukinio vedėjas nieko nežinodamas apie grėšiantį pavojų, traukinį leistų visu smarkumu ir nelaimė būtų neišvengiama. Visus apėmė baimė, ir niekas nežinojo kaip perspėti traukinio vedėją apie grėšiančią katastrofą. Minioje buvo 12 m. berniukas Eli Remas. Neilgai galvodamas, leidosi bėgti prieš ateinantį traukinį. Neilgai trukus pamatė ilgą vagonų eilę, kurie artinosi nepaprastu greitumu.

Ką daro Eli? Rėkimas, per didelį traukinio užimą, nieko negelbės, o galvoti nebuvo laiko. Tad atsistojo tarp gelžkelio bėgių ir pradėjo iš visų jėgų šaukti, mosuoti rankomis. Laimė kad jį

patėmijo traukinio vedėjas; pamanė, kad vaikas pamišęs. Pradėjo duoti signalus ir mosuoti rankomis, kad pasitrauktų, bet Eli Remas tvirtai tęsė darbą toliau. Taip jis stovėjo ir žiūrėjo mirčiai į akis, nes žinojo, kad nuo jo priklausė keli šimtai gyvybių. Kad nesuvažinėjus vaiko, vedėjas buvo priverstas sustabdyti traukinį, bet buvo taip užpykęs, kad iššokęs iš garvežio, pribėgęs prie Eli, pradėjo jį žiauriai mušti, kad drįso sustabdyti traukinį. Tuo tarpo prisiratinę nuo sudegusio tilto žmonės, papasakojo kokios baisios mirties laukė keleivių. Galite įsivaizduoti traukinio vedėjo ir visų keleivių nusistebėjimą, kuomet sužinojo, kad jų išgelbėtojas yra Eli Remas. Baimė ir džiaugsmas užviešpatavo visų širdyse. Keleiviai iššokę iš traukinio su ašaromis akyse dėkojo savo išgelbėtojui.

Paskui nuėjo prie sudegusio tilto, kad pažvelgus į skirtąjį jiems kapą. Žinia apie drąsų Eli Remo pasiaukavimą aplėkė miestą. Keleiviai nuvedė jį pas jo gimdytojus, kad padėkojus už tokį drąsų ir pasišventusį žmonių labui sunų. Eli Remas netiek džiaugėsi įgyta garbe, sumestais jam keleivių pinigais, kaip delto kad išgelbėjo tiek gyvybių. Ir dar dabar kai kurie New Yorko gyventojai atmena Pasišventėlį Elį.

Katalikų Pasaulys

Profesionalų ir amatninkų šventieji globėjai:

Orlaivininkų — švenč. Panelė Marija Loreto.

Arkitektų — šv. Pucizas, karaliaus Saporumų viršinininkas (21 d. balandžio mėn.)

Automobilistų — šv. Kristoferas arba Kristupas (25 d. liepos m.)

Duonkepių — šv. Elzbieta, vengrų karalienė, kuri savo visą turtą išdalino pavargėliams (19 d. lapkričio m.)

Knygryšių — šv. Petras Celestinas, kuris aptaisydavo knygas (19 d. gegužio m.)

Namų statytojų — šv. Vincentas Fereras, kuris sugrąžino trims iš aukšto užsimušusiems darbininkams gyvybę (5 d. balandžio m.)

Mėsininkų — šv. Aurelijatas, kuris, dar stambeldžiu budamas, piaudavo gyvulius dievaičių aukoms (8 d. gegužio m.)

Dailydžių — šv. Juozapas (19 d. kovo m.)

Juokdarių-komedijantų — šv. Vitas (15 d. birželio m.)

Ukininkų — šv. Jurgis (23 d. balandžio m.)

Žuvininkų — šv. Andriejus Apaštalas (30 d. lapkričio m.)

Sodauninkų — šv. Dorotiejus (6 d. vasario m.)

Kepurninkų — šv. Steponas iš Ravenos, kuris prieš savo išrinkimą į Ravenos vyskopus buvo kepurių dirbėjas (1 d. vasario m.)

Laikraštinių — šv. Pranciškus Salielis, Bažnyčios Daktaras (29 d. sausio m.)

Advokatų — šv. Yvas, kuris mokėsi Paryžiuje ir paskui likęs advokatu ginė vargdienius ir našles teismuose (19 d. gegužio m.)

Pirklių — šv. Pranciškus Asyžietis, kuris prieš savo atsivertimą buvo žymus pirklys (4 d. spalio m.)

Medžiotojų — šv. Hubertas, kuris didžioje savaitėje bemedžiodamas po girias sutiko elnią, tarp kurio ragų pamatė žibantį kryžių. Liko šventu vienuoliu ir vyskupu. (3 d. lapkr. m.)

Pasiuntinių — šv. Gabrieliues Archangelas (18 d. kovo m.)

Muzikų — šv. Cecilija (22 d. lapkričio m.)

Malunininkų — šv. Viktoras, kuris nenorėdamas atnašauti dievaičiams aukas buvo įmestas į vandeninio maluno sparnus, bet tie sparnai sustojo ir tokiu būdu šventasis išliko gyvas (21 liepos m.)

Notarų — šv. Morkus Evangelistas (25 d. balandžio m.)

Piešėjų — šv. Lukas Evangelistas (8 d. spalio m.)

Filosofų — šv. Katrina iš Aleksandrijos (23 d. spalio m.)

Gydytojų — šventieji Kozmas ir Damijonas, kuriuodu besomokindamu Syrijoje medicinos, gydė vargdienius veltui (27 d. rugs. m.)

ITALIJA. — Tuguegarao dieocizijos, Filipinų salose, vyskupas Sancho perkeltas į Nueva Segovia dieociziją, tose pat salose, kuri neturėjo vyskupo nuo praeito rudens, kuomet vyskupas Hurth del nesveikumo pasitraukė ir išvyko į J. Am. Valstybes.

Vyskupas Huth 32 metu misionieriaavo. Tas labai jam pakirto sveikatą. Jam apleidžiant dieociziją, šventasis Tėvas jį paaukštino tituliariu Bozrensis arkivyskupu.

Vyskupas Sancho, kurs dabar pasiūstas į Nueva Segovia dieociziją, vyskupu buvo konsekruotas 1917 m.

Nueva Segovia dieocizija apima apie šešias Filipinų salų provincijas, kuriose gyvena apie 1,367,750 gyventojų iš kurių 994,000 katalikų. Dieocizijojej darbuojasi 155 kunigai, 13 Brolių ir 68 Seserys.

J. AM. VALSTYBĖS. — Motina Aniceta Regli, kuri per 15 metų yra šventojo Kryžiaus Gailestingųjų Seserų viršininke, išvyko Romon, kur įvyksta generalis ordeno kapitulos susirinkimas.

Šventojo Kryžiaus Seserų vyriausieji namai yra Šveicarijoje. Motina Aniceta tenai buvo viršininke. Bet pirm kelerių metų jiani prisūsta į Ameriką įkurti ordeno šaką. Ji tai atliko čia ir buvo viršininke.

BELGIJA. — Pranciškoną vienuolį Tėvą Remi iš Foutenay-sous-Bois, Francijoje, Belgijos karalius atžymėjo Karunos Vyčiu už jo didvyriškus darbus, atliktus karo laiku.

Spalių pradžioje 1914 metais belgų žandarmerijos komandierius Roose iš Vakarų Flandrijos leidosi į žvalgybas. Pamatęs vieną vokiečių uloną, taip pat žvalgą, paleido į jį šuvį. Ulonas nusirito nuo arklio. Bet turėjo spėkų atsiremti ant kelių ir revolveriu šovė į komandierių ir šiam pastarajam sužeidė kelį.

Kaimiečiai abudu sužeistu paėmė ir pristatė į francuzų Pranciškonų vienuolyną Menine. Tėvas Remi šiame vienuolyne buvo viršininkas.

Sužeistas vokietis ulonas tą pačią naktį mirė ir jo lavonas greitai palaidotas, gi komandierius Roose buvo gydomas.

Praėjus keletai dienų miestelin įnėjo vokiečių armija. Vokiečių kareiviai apsigyveno ir pačiam vienuolyne. Kad išgelbėti sužeistą belgų karį Roose nuo vokiečių, Tėvas Remi jam pataisė guolį ant vienuolyno viškų vienam kamputy ir tenai jį gydė, jį prižiūrėjo ir juo rupinosi. Vokiečiams kareiviams neatėjo mintis dirštelti į pastogę, kur buvo persikėlę keletas vienuolių.

Kuomet Roose pagijo, Tėvas Remi aptaisė jį vienuolio rubais ir pavadino "Broliu Hilariju". Tuomet jis kartu su kitais Pranciškonais galėjo visur eiti ir dirbti tokius ar kitokius darbus.

Greitai po to vokiečiai įsakė gyventojams apleisti miestelį. Su kitais žmonėmis miestelį apleido ir "Broliis Hilarijas", gi Tėvas Remi su saviškiais pasiliko prie vienuolyno.

"Broliis Hilarijas", budamas Pranciškonų globojė, 1917 metais pasiekė Briukselį. Iš tenai jam vyko pereiti į Olandiją, iš kur į Franciją ir atsidurti atgal į Belgijos armiją.

Tuotarpu vienas piktas žmogus, kurį žinojo visą tą įvykį, Tėvą Remi išdavė vokiečiams. Tėvas Remi suimtas, vokiečių karo teismo nubaustas aštuoniems mėnesiams sunkių darbų ir išvežtas į Vokietiją.

Pasibaigus karui jis grįžo atgal Franci-

jon, bet jau su sunykusia sveikata. Jis žino, kas jį išdavė vokiečiams už suežistojo Roose slėpimą ir slaugojimą. Bet atsisakė pasakyti. Jis sako, tas būtų nekrikščioniška.

Belgų karalius jį pagerbė.

MEKSIKA. — Meksikos pramoninkai turėjo suvažiavimą. Kalbėta apie nepaprastai sunkius laikus Meksikos pramonei.

Nutarta Calles'ui, kuris pasiskelbė diktatorium, patarti įvesti kai-kurias atmainas valdžios programoje. Butent, rasti priemonių susitaikinti su Katalikų Bažnyčia, prieš kurią šiaudie ji kovoja ir kuri verčiama yra gintis. Tuo budu būtų apmalšinta visa šalis ir pagerėtų laikai.

Taipat nutarta tam pačiam diktatoriui pasiūlyti paskelbti kokiam laikui moratoriumą, nes pramonės įstaigos neišgali atmokėti skolų.

JUNGT. AMERIKOS VALSTYBĖS. — Vienas Amerikos laikraštis padarė tikybinius apskaičiavimus ir juos paskelbė spaudoje. Einant šitomis skaitmenimis Jungt. Amerikos Valstybėse 875 katalikams yra vienas kunigas. Protestantai tuomi laimingesni, nes 260 protestantų turi vieną ministerį. Viso yra 20,287 kunigai, bet 49,000 baptistų ministerių. Baptistų yra 21 rušis, Liuteronų — 21, Metodistų — 17, Presbiterijonų 10 rušių. Keturios didėsės protestantų šakos pasidalinę į 69 atskalas.

Septyniasdešimtis nuošimčių katalikų yra 12 valstybių; trisdešimtis nuošimčių — kitose valstybėse. Tiktai dešimtas nuošimtis metodistų yra svarbiuose miestuose; jie daugiausia gyvena mažuose miesteliuose ir kaimuose.

Katalikų bažnyčių visoje šalyje yra 14,478. Jų tarpe 2,230 vartoja ne anglų kalbą. Protestantų gi yra 9,454 kirkužių, kuriose vartojama ne anglų kalba. Kiekvienas katalikas metams bažnyčios reikalams aukoja \$3.72. Kiekvienas protestantas savo tikybiniam reikalams aukoja kas metas — \$17. Kai kurie protestantai kas metas aukoja po \$80 arba daugiau, kas išpultų dvidešimtį kartų daugiau negu katalikas žmogus. Visgi, atmindami, kad katalikai išlaiko savas mokyklas, tai sulyginamai katalikai daugiau aukoja Bažnyčiai negu protestantai.

MUSŲ DARBAI

Marian Hills, Ill.

Amerikos Lietuvių Kolegijoje 26 dieną gegužio m. įvyko didelės iškilmės — tai buvo išdalinimas diplomų tiems, kurie šįmet pirmą kartą tos įstaigos gyvenime baigia mokslą. Kaip paprastai “pradžią yra sunki”, taip ir mūsų jaunutė įstaiga turėjo ne maža vargo ir sunkenybių pergyventi, bet šandie, ačiu gerąjam Dievui, pasirodė tų pasišventimo darbų pirmieji diegai. Tai šeši jaunikaičiai, baigusieji jaunutę kolegiją.

Iškilmės įvyko po pietų 3 valandą. Pirmiausia kolegijos benas sugriežė pasveikinimo maršą. Svečius pasveikino gražioje prakalboje stud. Julius Jaskelvičius '27. Paskui juos sveikino patsai kolegijos direktorius kun. dr. J. Naviekas, reikšdamas džiaugsmo, kad atsilankė skaitlingas svečių būrys į šitas pirmutines kolegijos iškilmes. Iš atvykusių svečių kalbėjo kun. Vladas Draugelis, Kenosha lietuvių parapijos klebonas; lygiai kalbėjo keleta mokinių — vienas atstovavo Kenosha High School mokinius, kitu du pradinę mokyklą ir sporto lygą. Susidarė malonus įspudys, kuomet jaunučiai vaikinai gražia lietuviška kalba pareiškė savo bendrus linkėjimus.

Po pasveikinimų prasidėjo programos, kuri išpildė kolegijos mokiniai. Buvo perskaityta keletas paskaitų, sudainuotos dainos solo ir kvartetos, pasakytos prakalbos. Pagaliau Tėvų Marijonų vyriausis vadovas — provincijolas didžiai gerb. kun. Feliksas Kudirka išdalino baigiantiems diplomus ir mokslo pažymius. Baigė šie mokiniai: Alfonsas Jagminas, Apreiškimo parapijos, Brooklyn, N. Y.; Julius Jaskelvičius, šv. Pranciškaus parapijos, Lawrence, Mass.; Adomas Juškevičius, šv. Kazimiero parapijos, Worcester, Mass.; Pranas Skruodenis, Angelų Karalienės parapijos, Brooklyn, N. Y.; ir Adomas Markunas, šv. Kazimiero parapijos, Worcester, Mass.

Alfonsui Jagminui buvo suteiktas aukso

medalis už jo pažangą klasiniuose moksluose ir Juliui Jaskelvičiui toks pat aukso medalis už jo nuopelnus literaturoje. Išdalinęs diplomus, didžiai gerb. Kun. Provincijolas pasakė gražią prakalbą, paragindamas jaunuolius žengti drąsiai pirmyn, ir dėkodamas svečiams už atsilankymą į paruoštas iškilmes.

Garbingųjų svečių tarpe buvo Kun. Albiavičius, kun. Paškauskas, kun. Vaitukaitis, kun. Martis; kun. Loescher iš Quigley seminarijos; Tėvų Marijonų: patsai provincijolas kun. F. Kudirka, kun. Dvaranauskas, kun. dr. Matulaitis, kun. Kulikauskas, kun. dr. Vaitkevičius ir kun. Draugelis su savo svečiais iš Kenosha. Svečiai išsivežė malonaus įspudžio iš šių iškilmų.

Du naujai baigusiu studentu Alfonsas Jagminas ir Pranas Skruodenis tą patį vakarą išvažiavo namo į Brooklyn, N. Y. Jiedu kartu išvyko su Lietuvos Vyčių ekskursija į Lietuvą. Kiti keturi studentai irgi vyksta į Lietuvą, bet tiksliai rudenyje. Visi baigusieji Amerikos Lietuvių Kolegiją stoja šį rudenį į Lietuvos Valstybinį Universitetą Kaune. Kiti gi Marijonų vienuolijos nariai, jau baigusieji filosofiją šį rudenį vyksta į Gregoriaus Universitetą į Romą. Tai graži pradžia, kuri džiugina kiekvieno gero lietuvio kataliko širdį, žadėdama mums išėivijoje laimingesnės ateities. N.

Kolegijos Remėjai:

B. Ligeikienė, Montello, Mass.	1.00
V. Valis E. Cleveland, Ohio	3.00
Pr. Kuras, Norwood, Mass.	3.00
J. Krugelis West Lynn, Mass.	3.00
J. Ambrozaitė Brookline, Mass.	3.00
P. Steponavičienė So. Boston, Mass. ..	3.00
J. Jablonskienė Norwood, Mass.	3.00
M. Mickunienė Bayonne, N. J.	3.00

Geradariams nuoširdžiai dėkoja

Remėjų Centras.

(Bus daugiau).

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Ar valia vaikams vogti nuo tėvų ir pinigų praleisti ant niekų?

J. T. iš St. Louis, Mo.

ATSAKYMAS. — Nevalia vogti nei cento. Tėvai patys prižiūri, kad jų vaikūčiai būtų dori, išauklėti, aprupinti.

KLAUSIMAS. — Norėčiau paaugoti Marijonų Kolegijai \$100.00, t. y. \$50.00 nuo savęs ir \$50.00 mirusio sunaus vardu. Ar mano sunus bus įskaitytas Remėjų skaičiūn. Prašau paaiškinti per "Laivą".

Anastazija N. iš Spring Valley, Ill.

ATSAKYMAS. — Taip, Jūsų sunus, nors ir miręs, gali būti įskaitytas į Kongregacijos geradarių eilės ir jisai lygiai naudosis dvasinėmis malonėmis kartu su visais Geradariais.

KLAUSIMAS. — Ar tiesa, kad buk valdžia išleidusi įsakymą, kuriuo liepiama moterims ir mergaitėms nešioti aukščiaus klaupiinių dreses — rubus?

A. Daškus iš Gary, Ind.

ATSAKYMAS. — Netiesa. Kiekviena valdžia žiūri, kad piliečiai būtų geresni, padoresni, o ne priešingai. Trumpi moterų rubai, nepridengiantieji net klaupiinių — kelių, įžeidžia moterišką drovingumą, gėdą. Iš tokių pliuškių gerų motinų nei žmonių nebus.

KLAUSIMAS. — Ką reiškia moterų trumpi rubai: ar doros, ar išminties pakilimą?

A. Daškus iš Gary, Ind.

ATSAKYMAS. — Nepadoriai trumpi moterų rubai parodo proto, išminties ir doros menkumą.

KLAUSIMAS. — Mes susiginėnime kampe yra Sodomos ir Gomoros miestai. Buk niekas nežinaš kur toji karalystė yra. Paaškindit per "Laivą".

A. Daškus iš Gary, Ind.

ATSAKYMAS. — Sodomos ir Gomoros miestų šandie jau nėra. Jų vietoje telkši didžiulis ežeras, Mirusiųjų Jurėmis

pramintas. Tos jurės yra nepertoli nuo Palestinos. Jordono upė įteka į tąją Mirusiųjų jurą. Jos pakraščiai visai apmirę ir biauriai dvelkia. Net paukščiai šalinasi nuo to baisaus ežero.

KLAUSIMAS. — Ar galima užprašyti Gregorines šv. Mišias už senai mirusį ir kiek reikia duoti?

Jonas Krugelis "L." skaitytojas.

ATSAKYMAS. — Ir už senai mirusį žmogų galima užprašyti laikyti Gregorines šv. Mišias. Jos laikomos kasdien per 30 dienų be pertraukos. Parapijų kunigams laikyti Gregorines šv. Mišias yra labai nepatogu. Jas daugiausiai laikoma Vienuolynuose.

Kadangi tai yra 30 Mišių, todėl ir auką reikia duoti kaip už 30 Mišių, t. y. mažiausiai \$30.00.

KLAUSIMAS. Ko yra verti Lietuvos Paskolos Bonai? Turiu Boną už \$50.00 su 7 kuponais po 2.50c.

Jonas Krugelis, W. Lynn, Mass.

ATSAKYMAS. — Lietuvos Paskolos Bonai neša labai gerą nuosimtį, net 5-tą, ir turės pilną savo vertę už 7, rodos, metų. Tada už juos doleris už dolerį apmokės. Dabar-gi bonas yra paskolos ženklas, vekselis, bet nėra gyvas pinigas. Pastovesnės mūsų įstaigos L. P. bonus priima ir skaito nominale kaina, nes mano juos pilnai savo laiku išmainyti.

KLAUSIMAS. — Ar J. E. Jurgis Mundelein, kardinolas yra lietuvis? Kiti sako, kad jis italijonas.

Jonas Krugelis, iš Lynn, Mass.

ATSAKYMAS. — J. Em. kardinolas Jurgis Mundelein, Chicagos arkivyskupas nėra nei lietuvis, nei italas. Jisai yra gimimo vokiečys, amerikonas.

KLAUSIMAS. — Ar Klaipėdos buv. gubernatorius Jonas Žilius tas pats ką pas mus kunigavo? *J. Kr. "Laivo" sk.*

ATSAKYMAS. — Deja, tas pats. Turtai ir pasaulio garbė jam meilesni tapo už kilnųjį kunigo pašaukimą. Lai jam Dievas atleidžia.

KLAUSIMAS. — Kodėl mūsų vargoninkas laike palaiminimo švenč. Sakramentu nenustoja dudavęs ir kodėl jisai pats neatiduoda pagarbą Jezui Šv. Sakramente?

A. Čižas iš Chicagos.

ATSAKYMAS. — Laike palaiminimo švenč. Sakramentu bažnyčioje turi būti tylą. Jūsų vargoninkas, matyt, to nežinojo, bet toliau vargonavo. Bevargonuodamas negi gali žmogus priklaupiti ir pagarbą Jezui su visais atiduoti? Neverta žmonių įtarinėti blogoj valioje.

KLAUSIMAS. — Ar didesni atlaidai yra šv. Mišias savo parapijoje užprašius, ar pas Marijonus ar kitus vienuolius?

A. Čižas iš Chicagos.

ATSAKYMAS. — Šv. Mišių auka yra visur vienodos vertės, nes per šv. Mišias pats Jėzus save aukoja per kunigo rankas Aukščiausiam Tėvui. Atlaidai už tą patį gerą darbą visur vienodi, o Jūsų pareiga pirmiausiai žiurėti, kad Jūsų klebonas turėtų užsakyti šv. Mišių, o neprieltant, galite kreiptis kitur.

KLAUSIMAS. — Ar Jėzus tikrai yra švenčiausiame Sakramente?

“Laivo” Sk. A. Č. iš Chicagos.

ATSAKYMAS. — Jėzus yra tikrai pats švenčiausiame Sakramente. Štai Jojo aiškus pažadėjimas: “Aš esu gyvoji duona, kurs iš dangaus nužengiau. Kas valgys tos duonos, bus gyvas per amžius; duona gi, kurios aš duosiu, yra mano kunas...” (Jon. 6, 51-52). “Mano kunas tikrai yra valgis, ir mano kraujas tikrai yra gėrimas. Kas valgo mano kuną ir geria mano kraują, tas pasilieka manyje ir aš jame.” (Jon. 6, 56-57).

Jėzus Kristus per paskutinę vakarie-

nę įvykdė savo pažadėjimą: “Jėzus tą naktį, kurioje buvo išduotas, ėmė duoną ir dėkodamas laužė ir tarė: Imkite ir valgykite; tai yra mano kunas, kurs bus už jus išduotas; tai darykite mano atminti! Taip pat ir taurę po vakarienės tardamas: “Ta taurė yra naujoji sandara mano kraujuje; tai darykite, kiek kartų gersite, man atminti. (I Kor. 11, 23-25).

KLAUSIMAS. — Ar vedusi moteris gali eiti dažnai prie Komunijos? Kiti sako, buk negalinti.

B. M., “Laivo” sk. iš Braddock, Pa.

ATSAKYMAS. — Ir vedusi moteris gali eiti dažnai prie Komunijos, tik apie tai turi pasiklausti savo nuodėmklausio patarimo.

KLAUSIMAS. — Kaip pamatau ateinantį asmenį, kuris vien tik laiką užima bereikalingomis kalbomis tai kyla kirdyje nepamėgimo jausmas. Kaip daryti?

B. M. “Laivo” skaitytoja.

ATSAKYMAS. — Nori atpratinti tą asmenį nuo bereikalingų kalbų, imk jam kalbėti apie mirtį, paskutinį Teismą, laiko brangumą, žmogaus gyvenimo tikslą ir t. t. Jūsų nepamėgimo jausmas tam asmeniui visai yra pamatuotas ir savyje nuodėmingo neturi.

KLAUSIMAS. — Ką reiškia giesmės žodžiai: “Prieš tą ant kurio kybojo, neaugs niekados girioje.”

J. Bl. iš Chicagos.

ATSAKYMAS. — Apie Jėzus kryžiaus medį yra įvairiausių padavimų. Vienas jų sako, buk tasai medis buvęs Siloe kudroje per ilgus amžius ir Kristaus laiku kaipo šiekšta išimtas iš tos kudros. Medis gi patsai buvęs — medis pažinimo gero ir blogo, iš Rojus. Tiek padavimas.

Giesmės žodžiai reiškia tą, kad kryžiaus medis daugiau neaugs girioje, nes sausas nebeprigyja.

Lietuvos Žinios

Suimtas komunistų burelis. Komunistai šiomis dienomis ne tiek riša savo "ideologinius" klausimus, kiek ieško savo veikimo būdų ir metodų. Kadangi ir požeminiuose urvuose policija užklumpa komunistų posėdžius, tai atėjus pavasariui, komunistai pradėjo posėdžiauti pasivaikščiodami. Ir tokia komunistams taktika nepatogi — šiomis dienomis Linksmadvary policija suėmė taip beposėdžiaujančius 5 komunistus: stud. Dveirą Beršakaite, Sarę Šapiraite, Mejerį Segalavičių ir du lietuvius — Ruminavičių ir Pužinavičių. Komunistai stebisi, kaip gali policija susekti net tokius slapčiausius jų pasitarimo posėdžius.

Liaudies švietimas. Kontaučiai. Gegužės 8 d. vietos mokykloje atidaryta Valančiaus Liaudies Universitetas.

Gerb. mūsų klebonas kun. Liaugaudas atidarydamas V. L. U-teto skyrių nupaskojo, kaip seniau rusai neleido mums švestis, ir kad todėl daug senesniųjų žmonių liko be mokslo. Tačiau nereikia labai nusiminti — atsiminkime šventojo Ignaco Lojolos pavyzdį, kurs irgi iki 34 metų buvo beveik bemokslis, o paskiau yra tapęs vienas didžiausių pasaulio žmonių. Panašiais pavyzdžiais gerb. klebonas ragino savo parapijiečius uoliai lankyti paskaitas, kurias šventadieniais darys vietos ir apylinkės mokytojai.

Paskiau sekė J. Mačernio paskaita ir pavasarininkų pasitarimas apie vykimą į kongresą. Žmonių buvo prisigrudusi pilna didžiulė mokyklos salė.

Žarėnai. Geg. 8 d. parapijos salėje kun. Juodaitis darė pranešimą apie katalikiškojo jaunimo kongresą Kaune į kurį tuoj pasižadėjo vykti 10 jaunuolių.

Viešvėnai. Vietos Valančiaus L. Universitete mok. Mikalauskas geg. 8 d. padarė paskaitą, kurios pasiklausyti prisi-

rinko pilnutėlė salė. Paskiau sekė patarimas apie vykimą į katalikiškojo jaunimo kongresą.

Ministeris Pirmininkas apie Konstitucijos keitimą. Pasikalbėjime su "Ukininko Patarėjo" redaktorium ministeris pirmininkas prof. Voldemaras pareiškė, kad:

"Su konstitucijos keitimo reikalu vyriausybė nemano delsti. Konstitucijos keitimo balsavimas (referendumu keliu — Red.), manoma, galės įvykti vasarą ar rudenį. Įvykdžius konstitucijos keitimą, netrukus įvyks Respublikos Prezidento, o po to jau Seimo rinkimai. Seimo rinkimų įstatymas bus pakeistas taip, kad piliečiai galėtų balsuoti ne už partijų sąrašus, kaip iki šiol, bet už pavienius asmenis.

Visas kraštas bus padalytas į rinkimų apygardas, kurios gyventojų skaičiumi, rinks vieną ar daugiau atstovų. Kandidatas gavęs daugiau balsų bus laikomas išrinktas į Seimą".

Išvažiavo iš Lietuvos p. Aleksandrovskis. KAUNAS, VI. 2. (Elta). Vakariniu traukiniu išvažiavo iš Kauno SSSR atstovas p. Aleksandrovskis, grįžtąs Maskvon.

Stoty p. Aleksandrovskj išlydėjo užsienių reikalų ministerijos generalinis sekretorius p. Balutis ir ypat. reik. vald. p. Blaveščiuinas.

Naujas atstovas p. Arosevas laukiamas kitos savaitės pradžioj. Iki jis atvyks, atstovo pareigas eina pirmasis sekretorius p. Skalovas.

DIDELIS MARIJONŲ KOLEG. REMĖJŲ CHIC. APSKRIČIO IŠVAŽIAVIMAS

Nedėlioje, Liepos-Jply 3 d. 1927 MARIJONŲ UKĖJE

Automobilams kelrodis:

Iš Chicagos automobiliais važiuoti į Marian Hills, geriausia yra imti 26 gatvę ar 22 ir važiuoti į vakarus į Ogden ave. per Riversidę iki La Grange miesto vidurio — iki Joliet kelio. Pavažiavus į kairę tris blokus, paimti 47tos gatvės kelią iki Hinsdale. Privažiavus geležinkelio stotį, sukti į dešinę per geležinkelį ir paimti pirmutinį kelią į vakarus (į kairę sukctis). Pasiekus Clarendon Hills, pervažiuoti geležinkelį ir važiuoti vingiuotu keliu iki 55-tos gatvės. Čia yra gazolino stotis ir nuo ten aiškiai matosi Kolegijos rumas už 8 bloką. Galima būtų visą laiką važiuoti palei geležinkelį, bet dabar Madison gatvė ties West Hinsdale yra uždaryta.

Geležinkeliu važiuoti:

Reikia imti Burlington Route. Iš CANAL and 16th St. Stoties išeina traukiniai: 8:33; 9:40; 10:42; 11:42; 1:40; 2:26; 8:46; 9:46; 10:48; 11:48; 1:46; 2:33; 8:46; 9:52; 10:54; 11:54 1:52; 2:39.

Reikia važiuoti su kolonijos skirtu vedėju, tada kainuos tik 50c į abu galu. Atskirai važiuojant į vieną galą 56c.

Dievo Apveizdos par., Šv. Jurgio ims Canal and 16th stotį, North Sidė, West Sidė ir pietinės kolonijos — Western ave stotį.

Atvažiavus į Clarendon Hills, reikia pereiti geležinkelį ir eiti vingiuotu keliu į pietus. Priėjus 55 g-vę ir Clarendon I-rd rasite Gazolinos stotį. Iš čia tiesus kelias į Marian Hills

Iš farmos bus didelis trokas prie tos gazolinos stoties ir kas norės, galės nuvažiuoti likusį kelią.

Į pikniką įžanga veltui.

Piknike bus daug įvairumų, lošimų, bėgimų. Melrose Parko 1 skyrius turės "Laimės Budą." Aštoniolikiečiai vaišins šaltakoše. Ciceriečiai pagirdys ištroškusius. O didžiausia naujanybė, — *Iš Lietuvos atvykęs lakunas kapit. Darius atleks orlaiviu į farmą.*

Pikniko pradžia — iškilminga: 11 val. laikomos šv. Mišios Kolegijos koplyčioje.

Traukiniu parvažiuoti iš pikniko ir-gi patogų: Iš Clarendon Hills į Chicago eina traukiai: 4:42; 5:45; 6:47; 8:09; 9:15; 10:12; 11:29.

Visus nuoširdžiai kviečia Marijonų Kolegijos Remėjų Chic. Apskritis Valdyba ir Marian Hills Marijonų Vyresnysis kun. V. Dvaranauskas.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

"DRAUGA"

"Draugo" kaina metams Lietuvon
\$7.00; pusei metų \$4.00

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.

CHICAGO, ILL.